

TANYA STEWNEROVÁ

Alea dívka moře

Velrybí
zpěv

Část
2

FRAGMENT

Alea – dívka moře – Velrybí zpěv (Část 2)

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Tanya Stewnerová
Alea – dívka moře – Velrybí zpěv (Část 2)
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Alea
divka moře
Velrybí
zpěv

U **Tanyi Stewnerové** to s knihami nebyla láska na první pohled. Poté, co jí její učitelka na základní škole řekla, že se pravděpodobně nikdy nenaučí správně číst a psát, objevila svou vášeň pro psaní relativně pozdě, někdy kolem desátého roku života. Od tohoto okamžiku se z ní příběhy jenom hrnuly. Tanya Stewnerová, narozena 1974, studovala literární vědu a pracovala mnoho let jako překladatelka a lektorka. V současnosti se již naplno věnuje spisovatelství. Její série knih pro děti *Alea – dívka moře* a *Lili Větropláška* a trilogie o elfech se staly bestsellery nejenom v Německu, ale i v mnoha jiných zemích.

TANYA STEWNEROVÁ

Alea
 dívka moře
Velrybí
zpěv

Část
2

FRAGMENT

Byla jednou jedna kniha... a jakmile ji dočetli,
skončila zastrčená v knihovně. Tak to ale skončit
nemusí! Pošlete ji dál s **www.restorio.cz**.

Albatros Media podporuje udržitelný rozvoj, který vrací použitým věcem
smysl. On-line antikvariát Restorio vaše knihy odkoupí a zaplatí vám ihned –
nečekáte, až se prodají. Získané peníze si můžete nechat, nebo si vyberete
charitu, kterou jimi podpoříte. V tom případě navýší Restorio částku o 20 %.

First published in German under the title
Alea Aquarius 9: Der Gesang der Wale. Teil 2 by Tanya Stewner,
with illustrations by Claudia Carls.
© Verlag Friedrich Oetinger, Hamburg, 2024
Published by agreement with Verlag Friedrich Oetinger, Hamburg, Germany
Translation © Lucie Simonová, 2025

ISBN tištěné verze 978-80-253-7221-0
ISBN e-knihy 978-80-253-7233-3 (1. zveřejnění, 2025) (ePDF)
ISBN e-knihy 978-80-253-7246-3 (1. zveřejnění, 2025) (ePUB)
ISBN e-knihy 978-80-253-7247-0 (1. zveřejnění, 2025) (MOBI)

Obsah

Vrtulník	9
Nemáme náhradní planetu	21
Jako ve filmu	31
Klimatičtí pokrytci	40
Děti moře	51
Jednoho dne	61
Kapka vody	70
Symbol spravedlnosti	85
Pulz vesmíru	104
Mučednice	121
Superbojovník	128
Oblivion	137
Devatenáctého září	152
Modrý zázrak	160
Koloseum	176

Nejnebezpečnější muž světa 187

Síla Anšu 201

SOS 216

Krev mořských lidí 223

Roix 237

Šepot hvězd 253

Otec a matka 269

Finni Nannini 277

Upřímnost 285

Moc 299

Wings 314

Vysněný okamžik 326

Na těchto prknech 335

Syn Harhely a Ragnara 345

Tuleňomrak 355

Soud 362

Fénix 377

Velrybí píseň 395

Co se stalo v první části devátého dílu...

Posádka Alfa cru se konečně vrátila zpět na Crucis. Alea sní o tom, že se bude jednoho dne prohánět s Theou mořskými hlubinami za doprovodu velrybího zpěvu. Její sestra se ale stále nachází v zajetí doktora Orionu. Alea prostřednictvím zlatého pláště viděla, jak se Orionův muž Jinx snažil Theu znejistit a dostat z ní informace o Alfa cru a Darkonce Sisce. Thea ale zůstala neoblomná a nic neprozradila.

Během toulek mořem potkali Alea s Lennoxem Vodní pannu Misaki, která byla vůči nim nejprve skeptická a zpochybňovala Aleinu roli Elvariona. Poté, co ale společně narazili na nákladní loď s Orionovými grecery, přepadli ji a zabránili grecerům vyložit toxický odpad do moře, poznala Misaki Aleinu odvalu a vydala se na cestu do Gat' Nambeessy, aby Vodním pannám přednesla Aleinu žádost o setkání s nimi a se všemi ostatními magickými bytostmi.

Navzdory zásahu Aley, Lennoxe a Misaki způsobili Orionovi greceři vypuštěním červeného kalu rozsáhlou ekologickou katastrofu. Elodie Odondo, Tessina máma, se rozhodla, že jako vlivná advokátka u Evropského soudního dvora udělá všechno, co bude v její moci, aby zavedením práv pro přírodu zabránila ničivému zacházení lidí s životním prostředím.

Evropský šéf Mořských rytířů, Magnus Ødegård, navštívil společně s Benovou přítelkyní Nikaelou Velou Crucis. Niki se přidala k posádce aktivistické lodi Shalisar, jejímž kapitánem byl právě Magnus.

Během návštěvy Alea se svými přáteli oba zasvětila do tajemství mořského světa a společně hovořili o možném spojení Mořských rytířů a Alfa cru.

Tess napsala novou protestní píseň – Calling you out – namířenou přímo proti doktoru Orionovi. Písničku zazpívala na velkém koncertě pro životní prostředí na stadionu v Římě. Během jejich vystoupení Siska svým dokonalým sluchem zaznamenala blížící se vrtulník a v tu samou chvíli se Thea telepaticky spojila s Aleou. Co to znamená? Je Orion již tak blízko?

Naléhavost situace zastihla Aleu zcela nepřípravenou. Zavrávala a musela se přidržet mikrofonu. Zdálo se, jako by se všech sedmdesát tisíc párů očí upíralo na ni, přestože v této písničce nezpívala hlavní hlas – tím byl Ben. Ale i on a Tess, Lennox a Sammy se na Aleu dívali očima rozšířenýma hrůzou. Co budou dělat?

Alea spěšně ostatním členům kapely a Sisce, která stála na kraji obrovského pódia, naznačila, že mají chvíli vyčkat. Pokud se Thee podařilo navázat telepatické spojení, musí toho využít, aby se dozvěděla co nejvíce. Svým vnitřním zrakem si zviditelnila sestřin obličej – jasně zelené poutnické oči, tmavé vlasy s křiklavě růžovými proužky střižené k bradě a její nezaměnitelný výraz říkající „na mě si rozhodně nepřijdete“. Představila si, že stojí přímo naproti sobě, a jakmile se jí podařilo získat jasný obraz, v myšlenkách řekla: „Jsem tady.“

Vzápětí uslyšela, jak Thea zalapala po dechu, jako kdyby s odpovědí vůbec nepočítala. „Ou,“ vysoukala ze sebe její sestra dvojče překvapeně a její hlas – který Alea nikdy

jindy než během jejich telepatického spojení neslyšela – zněl jako její vlastní. „Jsi někde tady v blízkosti?“ zeptala se Thea.

„Právě stojím na obrovském pódiu.“ Aleiny nervy byly napnuté k prasknutí. Měla obrovskou radost, že může konečně zase mluvit se sestrou, zároveň ale byla vyděšená. Thea musela určitě sedět v Orionově vrtulníku – a ten se zjevně právě nacházel v přistávací vzdálenosti od stadionu v Římě. „Jsme uprostřed vystoupení na velkém koncertě pro životní prostředí,“ dodala ještě Alea s bušícím srdcem.

„Vy jste na té mega show? Živě tam vystupujete?“

„Ano.“

„Tak to tě potom ale ruším!“

„To je jedno! Kde jsi? V Orionově vrtulníku?“

„Jak to víš?“

„Siska slyší jeho zvuk.“

„Ta Darkonka?“

„Přesně tak.“

„Ano, je to tak. Sedím s Orionem, Jinxem, Zeirusem a naším pilotem v helikoptěře.“

„Ale ne.“ Aleu zachvátil zoufalý strach, až se téměř nemohla nadechnout.

Ben, Tess, Sammy a Lennox statečně pokračovali v hraní Benovy písničky *Bojuj dál – Don't give up*, tvářili se ale nanejvýš ostražitě.

„Jak dlouho bude ještě trvat, než se sem dostanete?“ zeptala se Alea a polkla, aby zahнала narůstající pocit paniky.

„Než budeme u vás?“ zdálo se, že Theu ta otázka udivila. „Proč si myslíš, že letíme na stadion?“

Alea se zarazila. Měla dojem, že jí na chvíli vynechalo srdce. „Copak neletíte?“ Že by doktor vůbec nebyl na cestě k nim? „Já... myslela jsem si, že se Orion dozvěděl o našem vystoupení a okamžitě se vydal na cestu,“ vysoukala ze sebe překvapeně. „Myslela jsem si, že přiletí, aby nás během vystoupení přepadl!“

Thea o tom zjevně chvíli přemýšlela. „Pokud to mohu posoudit, nemá ani nejmenší tušení, kde právě jste.“

Alea se úlevou podlomila kolena a ona se rukama křečovitě přidržela mikrofonu.

Lennox k ní rychle otočil hlavu a očima ji prosil, aby mu řekla, co se děje. Sammy, Ben a Tess na ni rovněž vrhali úzkostně tázavé pohledy. Hráli sice dál, bylo na nich ale jednoznačně vidět, jak jsou nervózní.

Vtom Alea koutkem oka spatřila těsně pod pódiem neobvyklý pohyb. Přesně tam, kde stály čtyři mořské děti – Evelin, Zuzana, Nexon a Isla –, které na koncert přijely a překvapily je tím. Někdo přešel přes zábrany a procházel úzkou uličkou, kde hlídali pořadatelé. Nikdo z ochranky si ale ničeho nevšiml, nikdo se ani nepodíval tím směrem.

V následujícím okamžiku Alea rozpoznala, že je to Nexon, který se mrštným pohybem vyhoupl na pódium! Obliviona nikdo nezastavil, protože ho nikdo z pořadatelů neviděl. Oblivioni byli pro suchozemce neviditelní,

pokud tedy sami nechtěli být viděni. Nexona nemohli spatřit ani diváci, a ani Sammy, Tess a Ben neměli nejmenší tušení, že se k nim na pódium právě přihnal mořský kluk. Pouze Lennoxovi spadla údivem brada, protože byl sám Oblivion a Nexonův maskovací trik na něj nefungoval – stejně jako nefungoval na ostatní mořské lidi.

Nexon s ustaraným výrazem přistoupil přímo k Alee. „Co se děje?“ chtěl vědět. „Jste v nebezpečí?“

Alea se snažila nedívat přímo na něj, protože pokud by to udělala, upozornila by tím na jeho přítomnost. V žádném případě nesměla dopustit, aby se Nexon stal viditelným i pro ostatní. Isla, Zuzana a Evelin, kteří zůstali stát v první řadě publika, pouze šokovaně hleděli směrem k nim. Zjevně ani oni netušili, že Oblivion při nejmenším náznaku problému vyskočí na pódium.

Alea zvedla ruku, aby Nexonovi naznačila, že má chvíli počkat.

Ze strany pódia slyšela zvolat Sisku: „Ten paličák!“ Bez pochyb tím myslela Nexona. Darkonka se s Oblivionem dobře znala, protože byli společně v Rach Turaně. „Co to děláš?“

Nexon dal hlavu na stranu, jako by to bylo přece zjevné. Chtěl pomoci. Alea nicméně doufala, že žádné pomoci nebude zapotřebí.

Rychle se v duchu obrátila zpět ke svojí sestře. „Orion není na cestě k nám?“

„Ne,“ potvrdila Thea. „Myslím, že kolem vás letíme opravdu pouze náhodou.“

„To je...,“ začala Alea a nedokázala větu dokončit, protože jí ze srdce právě spadl největší kámen všech dob.

„Pokud by Orion o vašem vystoupení věděl, určitě by se to ke mně dostalo. Strávili jsme celé odpoledne spolu.“

„Nebyl na mobilu? Nikdo mu před chvílí nevolal nebo neposlal zprávu?“

„Ne, celou dobu diskutoval s Jinxem.“

„Aha. Dobře. A o čem?“

„O magických bytostech. O tom, jak bychom se mohli z jejich radaru jednou provždy ztratit.“

Alea si přejela přes zpocené čelo a Lennoxovi i ostatním dala ve znakové řeči najevo, že odvolává poplach. Otočila zápěstími a dala k sobě ukazováčky, čímž vytvořila znak pro „žádné“ a následně spojila palec a ukazováček do kruhu, což znamená „nebezpečí“. Byly to sice jenom dva znaky, ale i tak si Alea říkala, jestli náhodou někdo z publika znakové řeči nerozumí.

Nexon stál přímo před ní a stále ještě čekal na odpověď, připravený v jakékoliv nouzové situaci okamžitě zasáhnout – a zjevně neznalý znakové řeči. Alea rychle udělala palcem nahoru gesto srozumitelné pro všechny, aby dala i jemu najevo, že je všechno v pořádku.

Rychlý pohled směrem k Sisce Alee prozradil, že i Darkonka pochopila. „Slez odsud, ty blázne!“ zakřičela Siska do hlasité hudby.

Oblivion přikývl směrem k Alee a odkráčel k Sisce, která ho na pozdrav šťouchla do ramene, on jí to oplatil a následně se objali. Ze Sisčina obličeje bylo patrné, jak moc byla předtím nervózní a jak z ní teď postupně starosti opadaly. Alea z toho vyvodila, že se Orionův vrtulník začal vzdalovat.

Kapela se znovu plně soustředila na hudební produkci a Ben zpíval svým krásným hlubokým hlasem druhý refrén písničky. Opět se snažil zapojit publikum. Lidé v hledišti začali okamžitě spolupracovat, mávali rukama nad hlavami, a někteří dokonce zpívali částečně s nimi, přestože refrén slyšeli zatím pouze jednou. Atmosféra byla vzrušivě krásná a Alea se mohla zase soustředit na telepatický rozhovor se svojí sestrou.

Thea právě říkala: „Dnes v poledne jsme utíkali jako o život.“

„Před kým?“

„Před nějakými magickými bytostmi. Znovu nás totiž vystopovaly.“

„Co?“ Alea zavrtěla hlavou. Magické bytosti zjevně Alfa cru opět nedaly vědět, že krále grecerů našly, a rovnou jednaly. Přitom je důrazně žádala, aby to nechaly na Alfa cru, protože Orion a jeho lidé se rozhodně nebudou štítit použit na magické bytosti antimagický přípravek. Takovému riziku nechtěla Alea hledací čtyry rozhodně vystavovat, magické bytosti se ale zjevně rozhodly zase jednou vzít věci do vlastních rukou.

„Byli jsme v nějakém vysokém domě uprostřed města,“ pokračovala Thea. „Myslím, že to byl nějaký opuštěný hotel.“

Alee to dávalo smysl, protože ve vizi zlatého pláště viděla Theu s Jinxem v hotelovém pokoji.

„Orion zjevně nepočítal s tím, že by nás tam magické bytosti mohly najít, ale našly,“ vyprávěla Thea. „Všichni Darkoni byli v tu chvíli pryč, trénovali boj, a Orion, Jinx a já jsme zůstali sami v nejvyšším patře hotelu. Byla jsem právě v koupelně, když ze záchodu začali houfně vylézat Kra a hned mířili k mým ex-otcům do chodby. Běžela jsem za nimi a viděla, jak lezou oknem dovnitř skřítci. Divoce se na Oriona s Jinxem vrhli.“

„A potom?“ zeptala se Alea bez dechu.

„Jinx běžel do kuchyně, aby si tam opatřil vennuitskou zbraň, v mrazáku ale našel jenom několik kostek ledu, se kterými toho moc nedokázal. Orion měl ale na pásku připevněný antimagický sprej, takže tu ďáblovu věc kolem sebe rozprašoval jako divý.“ Thea si ustaraně povzdychla. „Když antimagický přípravek zamlžil celou místnost, magické bytosti se stáhly – kašlaly a zvracely.“

Alea byla v šoku. Doufala, že žádná magická bytost nebyla vážně zraněna! Všimla si, že se na ni Lennox opět dívá, a pohledem se ho snažila ujistit, že není potřeba, aby jakkoliv zasahoval. Ben právě zpíval třetí sloku.

„A teď jste na cestě do nějakého dalšího úkrytu?“ zeptala se sestry.

„Myslím si to. Orion mi samozřejmě nic neprozradil, ale mluví o tom s Jinxem. Oba dva sedí v helikoptéře naproti mně, takže jim mohu odezírat ze rtů. To sice vědí, ale netuší, že jsme my dvě občas v telepatickém kontaktu, takže ti mohu předávat informace.“

„Musím přiznat, že se mi to celé dost líbí.“

„Mně také,“ odpověděla Thea a v hlase jí zaznělo spiklenecké pousmání. „Orion je mimochodem úplně bez sebe. Neustále se ohlíží a začíná být paranoidní.“

„Patří mu to,“ prohlásila Alea. „A Jinx?“

„Ten je rozružený a kope kolem sebe jako vzteklý pes.“

Zatímco spolu vedly telepatický rozhovor, snažila se Alea zpívat druhý hlas v Benově písni. Nezvládala ale načasování, a tak se rozhodla, že to tentokrát přenechá pouze Tess.

„Rozpoznáš, kde zrovna jste?“ zeptala se They.

„Právě jsme přelétli nad městem, což musel být Řím. Už se ale zase vzdalujeme.“ Thea se zjevně snažila zahlédnout něco oknem helikoptéry. „Počkej! Vidím moře. Letíme podél pobřeží.“

„Orion s Jinxem spolu pořád ještě mluví?“

„Ano, právě probírají včerejšek.“

„Co bylo včera?“

„Někdo se zjevně postavil do cesty jejich grecerům a zabránil, aby vyložili odpad do moře.“

Alee se do obličeje vloudil triumfální úsměv. „To jsme byli my.“

„Opravdu?“

„Opravdu. Lennox a já jsme společně s Vodní pannou grecerům pěkně překazili plány.“

„Wow!“ Thea byla zjevně ohromená. „Orion navíc říkal, že někdo poslal na jeho grecery Europol.“

„Co? Odkud to ví?“

„Takže je to pravda?“ Nastala krátká pauza. „Odkud to víš *ty*?“

„Byla jsem u toho, když Tess její máma slíbila, že přiměje svého bývalého manžela, aby se jim podíval na kobytku. On je v Europolu velké zvíře.“

„Aha.“ Zdálo, že Thea nevychází z údivu. „Vy to všechno opravdu myslíte vážně, že jo?“

„Jo. Ukážeme Orionovi prostředníček, a to v pořádně velkém stylu,“ dodala Alea s úsměvem a vzpomněla si přitom na to, jak její sestra stála na pláži u Loreley přímo proti doktorovi a velmi pomalým pohybem na něj vystrčila zmíněný prst.

Když Thea odpověděla, slyšela Alea v jejím hlase, že se usmívá od ucha k uchu. „Uděláme to společně.“

„Ano, společně,“ řekla Alea a ze stesku po sestře se jí najednou udělal v krku velký knedlík.

Deset tisíc lidí se právě přidalo k Benovi, který zpíval poslední refrén. Aleina pozornost byla nicméně zcela zaměřena na Theu, protože s ní chtěla hovořit tak dlouho, jak to jenom bude možné. „Chovají se k tobě Orion a Jinx stále ještě alespoň trochu dobře?“

„Ale ano. Oba dva sice dost často křičí, ale celkově je to docela snesitelné.“

„A virus proti magickým bytostem? Víš, jestli na něm Orion ještě pracoval?“

„Hm.“ Thea si zjevně nebyla zcela jistá. „Myslím, že se k tomu kvůli všemu, co se děje kolem, pořádně nedostal. Pokud se ale bude schopen zase soustředit, je pro něj virus prioritou číslo jedna.“

Alee se stáhlo hrdlo. Jenom pomyšlení na to, že by se doktorovi mohlo podařit vyhladit magické bytosti stejně jako většinu mořských lidí, bylo natolik hrozné, až se jí z toho zvedl žaludek.

„Vím, že o tom Orion s Jinxem mluvili,“ pokračovala Thea. „Přestože jsem jim neviděla celou dobu na rty, jsem si poměrně jistá, že udělá všechno pro to, aby magické bytosti vyhubil.“

Alea ztěžka polkla.

„Od té doby, co po nás jdou, je zarputilejší než kdy jindy. Několikrát řekl, že se musí toho Damoklova meče, který nad ním visí, konečně zbavit.“

Alea pevně stiskla víčka. Orion nesmí tenhle nový virus v žádném případě dokončit a vypustit!

Vtom se kontakt s Theou přerušil a Aleino srdce vykřiklo. Měla pocit, jako by z ní někdo její sestru násilím vytrhl. Vzápětí se ale zhluboka nadechla a uvědomila si, že je ztráta spojení vlastně dobrým signálem, protože to znamená, že se od nich Orionův vrtulník stále vzdaluje.

Ben právě dozpíval svoji písničku a Alea se rozhlédla kolem sebe, jako by zrovna procitla ze snu. Siska s Nexonem již nestáli na okraji pódia, asi byli někde vzadu v šatně.

Alea byla plná divoce vířících pocitů, nyní se ale musela co nejrychleji vzpamatovat. Jejich vystoupení zdaleka nebylo u konce, na seznamu zbývaly ještě dvě položky.

Ostatní se na ni tázavě zadívali a ona přikývla. Čekala na ně ještě poslední písnička a Alea ji chtěla zazpívat bez ohledu na to, jak vyčerpávající pro ni uplynulé minuty byly.

Ben jí předal mikrofon a udělal jí místo ve středu pódia. Následovala písnička *Za vodopádem – Behind the waterfall*. Alea se maximálně snažila, aby písničku, kterou napsali pro ztracené mořské děti, zazpívala co nejlépe. Její zpěv ale zdaleka nedosahoval kvality husí kůže, kterou dokázaly vyvolat písničky *No longer silent* nebo *Ocean's Heart*. Bez ohledu na to však – dohromady jako kapela – zvládli touhle písni celé vystoupení úžasně završit, a když zpívali refrén všichni společně, nebyla už nejistota v Aleině hlase téměř patrná.

Jakmile dozněl poslední tón, zaburácel římský stadion bouřlivými ovacemi. Alea a ostatní členové Alfa cru se se zářivými úsměvy uklonili, zamávali publiku a chvíli si užívali potlesk. Sammy dokonce roztáhl ruce a pobíhal z jednoho konce pódia na druhé, jako by chtěl obejmout každého v publiku.

Nálada byla vesele povznesená, Alfa cru se ale ještě neloučili. Zbývalo jim absolvovat poslední bod, ten, který neměl s hudbou vůbec nic společného.

Alee bylo jasné, že bude velmi těžké se po strhující hudbě, do které všichni tleskali a tančili, uklidnit a vážně promluvit. Právě to ale bylo nyní Benovým úkolem. Jejich kapitán plánoval využít téhle jedinečné šance promluvit o přírodě a životním prostředí tak, aby to dolehlo pokud možno k co největšímu množství lidí. Alea mu to rozhodně nezáviděla – právě naopak. Jak se dá zvládnout pokračovat z téhle párty nálady k vážné přednášce, která by lidi oslovila?

To už teď bylo na Benovi.

Jejich kapitán předstoupil a Alea mu vrátila mikrofon. Viděla na nejstarším členovi party, že je nervózní, zároveň ale působil maximálně odhodlaně.

„*I’m Ben,*“ představil se, zvedl zrak a zaujal svůj typický vzpřímený postoj. „*I am an Ocean Knight and I’m here to talk about how much I love the sea and how important the state of oceans is for all of us.*“ *Jsem Mořský rytíř a jsem tady, abych hovořil o tom, jak moc miluji moře a jak důležitý je pro nás všechny stav oceánů.*

Zatímco Ben mluvil, přesunuli se Tess, Lennox a Sammy vedle Aley. Ruku v ruce se postavili jako zeď za svého kapitána. Chtěli mu dodat sílu.

„Řasy jsou zelenými plícemi světa,“ začal Ben svoji přednášku. Alea ho v šatně několikrát slyšela si řeč procvičovat, takže pro ni nebylo ani bez řečových kamenů obtížné sledovat anglické věty. „Každým naším druhým nádechem do sebe přijímáme kyslík pocházející z mořských řas,“ řekl Ben. „Pokud ale budeme do oceánů vyhazovat tuny odpadu, pokud do něj budeme vykládat *toxický* odpad –“

Na tomto místě ho přerušil potlesk. Katastrofa způsobená červeným kalem, který zamořil část severního pobřeží Říma, byla stále ještě přítomna ve všech médiích, takže se promluva o jedech trefila přímo do černého.

„Červený kal je dost strašný, ale existují ještě mnohem horší a větší katastrofy,“ pokračoval Ben. „Například obrovské odpadkové pásy v oceánech. Nejrozlehlejší z nich se nachází v Severním Pacifiku a je již stejně velký jako celá střední Evropa!“

Z publika zaznívaly souhlasné hlasy. I přes razantní změnu nálady to vypadalo, že Benova řeč nachází dobrou odezvu.

„Navíc se v mořích vytvořil bezpočet mrtvých zón, ve kterých neexistuje vůbec žádný život.“ Zdálo se, že z Bena pomalu opadla nervozita. „Hromady odpadků končících každodenně ve vodě jsou prostě katastrofální. Musíme to zastavit, moře není skládka!“ V tomto okamžiku se zadíval do kamer mobilů, které na něj byly namířeny, jako by chtěl oslovit přímo doktora Oriona.

Tess, která stála vedle Aley, sklonila hlavu. Působilo to, jako by chtěla svými rohy na vikingské helmě zdůraznit podprahové sdělení v Benových slovech.

„Jedovaté látky ve velké míře přispívají k tomu, že se zvedá teplota oceánů a všechno se vychyluje z rovnováhy,“ pokračoval Ben. „Začínají tát ledovce, stoupá vodní hladina, posouvají se mořské proudy a řasy nemohou růst tak, jak byly zvyklé, což má následně přímý vliv na pro-

dukci kyslíku celé planety.“ Ben se na chvíli významně odmlčel a nechal vyřčená slova působit. „Všechno tohle je známé již delší dobu, přesto se proti tomu dělá příliš málo. My už ale nemáme čas na lobbující politiky a pochybné kompromisy. Až se moře zhroutí, bude konec.“

Alea se otrásla, protože si vzpomněla, jak to všechno viděla jako jednu z variant budoucnosti ve vizi Talassiovy.

„Každým dnem krize narůstá a opatření, ke kterým bude nutné sáhnout, aby se zmírnily její důsledky, se stávají stále náročnějšími,“ řekl Ben. „Je to vidět například na tom, jak složité nyní je vyčistit pobřeží od červeného kalu.“

Znovu se ozvaly souhlasné hlasy.

Ben už se mezitím rozehrál. „Moře ale již dlouho nepředstavují jediný problém. Příroda není v rovnováze ani na souši.“ Začal vysvětlovat, jak důležitá je diverzita druhů a že vyhynutí hmyzu může představovat akutní hrozbu pro život samotného člověka. Rostliny tvoří semena pouze z opylovaných květů, a k opylování dochází do značné míry právě prostřednictvím hmyzu. Pokud by měly jednoho dne vyhynout včely, přestalo by například existovat ovoce. Ben to důrazně shrnul: „Místo toho, aby naše civilizace jednotlivé zvířecí druhy ničila, musí se naopak snažit o jejich zachování.“

Opět se ozval potlesk, do něj ale proniklo i bučení. Alea si nejprve myslela, že se přeslechla, potom si ale všimla, že trochu stranou, na okraji předních řad stojí skupina návštěvníků koncertu, kteří vypadali hodně na-

šťvaně. Někteří z nich drželi plakáty, na kterých bylo napsáno: „Ne eko-diktatuře“ a „Zastavte diktát klimafanatiků“. Byli to... odpůrci ekologie?

Alea se podívala na Lennox, který si skupinu právě pečlivě prohlížel. Dorazili sem ti lidé, aby vyvolali nepokoje? Teď pronikavě bučeli na Bena a mávali svými transparenty. Alea si jejich antihesel zatím vůbec nevšimla, protože na stadionu byla spousta plakátů a transparentů. Na většině se ale skvěly nápisy jako „Nemáme náhradní planetu“ nebo „Změna systému místo změny klimatu“. Skupina na kraji měla ale zjevně jiný názor a muž z jejich středu vykřikl: „*We destroy our country if we destroy our structures of civilization!*“ – „*Zničíme naši zemi, když zničíme naše civilizační struktury.*“ Potom ještě dodal: „*Too much environment protection is weakening the Italian economy!*“ – „*Příliš velká ochrana životního prostředí oslabuje italskou ekonomiku!*“

Na Benovi bylo vidět, jak ho tyto názory iritují. Zjevně to ale nechtěl přejít jenom tak, a jakmile začal znovu hovořit, podíval se přímo na muže, který předtím křičel. „Osobní zájmy jsou důležité a musí na ně být brát zřetel,“ zareagoval. „Jenže my si prostě a jednoduše již nemůžeme dovolit vidět jenom ekonomické zájmy vlastní země. Musíme vidět i za hranice, musíme se spojit jako lidstvo, abychom zabránili nejhoršímu.“

Alea přikývla, protože přesně to bylo hlavním poselstvím Talassiovy – *nevnímejte svého souseda jako protiv-*

níka, ale jako partnera. Najděte k sobě cestu jako JEDNO lidstvo a JEDNA Země.

„Jednotlivé národy zatím dělají všechno pro to, aby měly oproti ostatním ekonomické výhody,“ pokračoval Ben. Alea věděla, že tahle část nepatřila do jeho připravené řeči.

„Ochrana životního prostředí je často chápána jako něco, co hodně stojí a čím se nedá nic vydělat. Životní prostředí nám nedá peníze za to, že ho budeme chránit. Pokud to ale nebudeme dělat, kopeme si vlastní hrob!“

Znovu se ozvalo hlasité bučení.

Ben si lehce roztržitě přejel po vlasech, které mu dodávaly vzhled rockové hvězdy. „Každé politické rozhodnutí by mělo být posuzováno i z pohledu životního prostředí a nejenom z pohledu ekonomického,“ přednesl výzvu, která již opět byla součástí plánované přednášky.

Bučení nabíralo na síle.

Ben ale mluvil dále. „Naše století je nejdůležitějším v historii. Budoucnost lidstva závisí na tom, jaká rozhodnutí učiníme v následujících letech.“

Z rohu bučících lidí se ozvaly hlasy pokřikující na Bena, aby nebyl dramatický a nepřeháněl.

Bena to nenechalo chladným. Nakrčil čelo, promnul si zátylek a začal vysvětlovat příklad externalizace nákladů: když firmy něco vyrábějí, je to často tak, že nenesou náklady na znečištění životního prostředí, které svojí výrobou způsobily. Firma vyrábějící oblečení, která

chemikáliemi obsaženými v barvách zamoří řeku, přenechá často úřadům dané lokality, aby si ji vyčistily samy – a obvykle se potom stane, že řeku nevyčistí nikdo. Výrobci nezaplatí nic za způsobenou škodu a zároveň mají ze svých produktů obrovské zisky. „Pokud někdo něco vyrábí a produkuje odpad, musí také zajistit jeho ekologickou likvidaci,“ zdůraznil Ben. „Nesmí to být příroda, kdo za to všechno zaplatí vysokou cenu.“

Alea doufala, že teď nezačne někdo znovu bučet, a našťastí se to nestalo. Když se ale podívala do publika, všimla si velkých otazníků v očích mnoha posluchačů. Vztahy a souvislosti, o kterých Ben mluvil, byly opravdu dost komplikované a výrazům jako „externalizace nákladů“ nebylo úplně snadné porozumět. Možná by bylo potřeba oslovit lidi citlivěji...

Sotva Alea dokončila myšlenku, přepnula do elvarionského modu a začalo ji svědit celé tělo. Najednou zcela jasně věděla, co musí udělat. Rychlými kroky došla k Sammyho cajónu, který stál v zadní části pódia, a sáhla do rezonančního otvoru. Prsty našla svůj řečový kámen, který si předtím do hudebního nástroje schovala. S kamenem v ruce spěchala zpět dopředu a naznačila Benovi, že by chtěla promluvit.

Ben se hodně divil, ale poté, co překonal krátký moment překvapení, jí vtiskl do ruky mikrofon a ustoupil stranou. Sammy, Tess a Lennox se s nanejvýš udivenými výrazy v obličeji postavili vedle něj. Na nějaké dlouhé

vysvětlování nebyl čas. Alea chtěla něco říci a k tomu potřebovala řečový kámen, ačkoli se Alfa cru předtím domluvili, že nebudou kameny během vystoupení používat. Magické šperky totiž způsobily, že každý posluchač vnímal jakýkoliv jazyk jako svůj mateřský, a pokud kameny na pódiu použijí, může ostatním snadno dojít, že se děje něco velmi neobvyklého. Na druhé straně si Alea vybavila, že jí Talassiopa předávala kameny se slovy: „*Pokud ti lidé nebudou rozumět, bude těžké je přesvědčit.*“

Odhodlaně se obrátila k davu. Někde v hlavě se jí zformulovala myšlenka, že to, co dělá, je absolutně neuvěřitelné. Díky elvarionskému modu ale necítila strach ani rozrušení. Začala mluvit. Slova jí vycházela z úst snadno a plynule, protože říkala přesně to, co cítila. „Někdy mám strach, že my lidé nezvládneme náš svět zachránit,“ obrátila se na deset tisíc lidí. „Mám strach, že jsme příliš egoističtí na to, abychom mohli být rozumní.“

Viděla, že na mnoha obličejích se zrcadlí její vlastní obavy, jako by se dívala do obrovského zrcadla. „Mám noční můry, ve kterých vidím totální kolaps podnebí,“ prozradila jim podle pravdy. „Říká se tomu *ekologická úzkost*.“ Podívala se na Tess a viděla, že se oči její kamarádky údivem rozšířily, protože to koneckonců byla ona, kdo Alee tento pojem vysvětlil. „Místo toho, abychom ale v myšlenkách setrvali v temné budoucnosti, která navíc našťěstí ještě není jasně daná, musíme převzít

aktivitu,“ citovala Alea téměř doslova Tess, protože tímhle vysvětlením prostě trefila hřebíček na hlavičku.

Tess přikývla, jako by chtěla Aleu povzbudit k další promluvě.

„Je toho tolik, co můžeme udělat,“ pokračovala Alea. Mnoho přítomných tleskalo, nicméně skupina bučících lidí zřetelně brblala. Jejich nadávky ale po Alee klouzaly jako dešťové kapky po velkém deštníku. „Musíme zaměřit pozornost na dobré věci a musíme se soustředit na to, co můžeme změnit, místo toho, abychom se nechali slepě strhnout strachem a časem se ztratili v katastrofických scénářích.“

Další pohled na Tess Alee prozradil, že ji pozoruje s kombinací hrdosti a pohnutí – v koutcích Tessiných očí se něco podezřele lesklo. Alea tušila, že pokud by ona sama nebyla v elvarionském modu, pravděpodobně by se jí nyní koulely po tvářích slzy. Byla si ale vědoma důležitosti okamžiku a klidně a rozvážně pokračovala.

„My lidé jsme dost strašlivý druh,“ řekla vážně. „Neseme v sobě jak dobré, tak i zlé a v této éře se může stát, že nakonec převáží to zlé.“

Publikum ztichlo.

„Pokud se podíváme na prostá fakta, mohli bychom dojít k závěru, že by na tom byla Země lépe bez nás a že jsme pouze něco jako paraziti, kteří přivádějí planetu k zániku.“

Alea si všimla, že se na ni Sammy s Lennoxem udiveně dívají. Určitě proto, že ji ještě nikdy nic podobného ne-

slyšeli říkat. Sama nevěděla, odkud se ta slova berou, ale prostě byla najednou tady a ona rozpoznala jejich sílu. „My ale nejsme parazité,“ ujasnila naprosto jednoznačně. „My lidé v sobě kromě zlého neseme také obrovský, dobře smýšlející potenciál.“

Postřehla, jak Ben udělal gesto, ze kterého bylo jasné patrné, že nemůže uvěřit tomu, co z ní vychází. Sama si říkala, zda by bez elvarianského modu někdy přišla na slova jako „dobře smýšlející potenciál“. Nebylo to ale jenom modem. V tomto okamžiku se jí zdálo, jako by skrz ni hovořilo ještě něco úplně jiného.

Její hlas nabýval s každým dalším slovem na intenzitě. „My lidé jsme těmi, kdo dokáží myšlenkou pohnout horami. My jsme těmi, kdo dokáží milovat tolik, že to překoná všechny bariéry. My jsme těmi, kdo dokáží svoji empatii a soucitem udělat svět každý den o něco lepším. My jsme těmi, kdo dokáží humorem změnit těžkou situaci ve snesitelnou. My jsme těmi, kdo komponují symfonie a vytváří umění, které rozradostní nejedno srdce. My jsme těmi, kdo vizionářskou silou vytvoří věci, které by dříve byly považovány za nemožné.“

V publiku se rozhostilo fascinované ticho.

Alea rozvážně a zároveň naprosto autenticky řekla: „My lidé nejsme parazité. Jsme krásní, stejně jako Země. Představujeme šanci. Pokud naplníme svůj maximální potenciál, můžeme se stát největším štěstím, které kdy planetu potkalo. Záleží jenom na nás.“

Rozezněl se potlesk, nejprve trochu zdrženlivý, později ale hlasitější a hlasitější. Dokonce ani ty, kteří v rukách drželi antiplakáty, nenechala Aleina řeč lhostejnými a trochu rozpačitě se přidali ke všeobecnému potlesku.

„Věřím v lidstvo,“ zakončila Alea svůj proslov. „Máme schopnost změnit svět k lepšímu.“ Pak ustoupila o krok stranou a postavila se k Sammymu, Lennoxovi, Tess a Benovi. „Pokud se spojíme s podobně smýšlejícími lidmi, dokážeme překonat sami sebe.“ Vzala Sammyho za ruku.

Nejmladší člen party okamžitě pochopil a vzal za ruku Lennox, ten zase Tess, až se řada uzavřela u Bena. Stejně jako v Benátkách vytvořili živý řetěz spojenectví, kde jeden dodává sílu druhému. V němém poselství zvedli následně všichni najednou ruce nahoru.

Alea se znovu zadívala do publika. „Pokud budeme společně věřit v to dobré v nás, můžeme krizi zvládnout – společně jako lidstvo.“

Alfa cru tam stáli se zvednutýma rukama a síla okamžiku se přelévala k divákům jako obrovská přílivová vlna. Alea viděla, jak se v přední řadě Zuzana, Evelin a Isla vzali za ruce a zvedli je nad hlavu. Stovky lidí to udělaly stejně jako Alfa cru a obrátily se směrem k úplně cizím lidem. Tisíce. Deset tisíc. Moře zvednutých a pevně spojených rukou – důkaz lidského odhodlání jednat.

Alfa cru opustili pódium za neuvěřitelně bouřlivého potlesku. Nikdo z nich neřekl ani slovo. Alea si byla jistá, že stejně jako jí proudí i ostatním žilami maximální možné množství adrenalinu a že mají co dělat se svými rozbuřenými pocity. Všechno kolem ní působilo neskutečně, jako by se dívala na nějakou svoji vzpomínku – vzpomínku, která se jí zcela jistě uloží do paměti navždy.

Elvarionský modus odezněl ve chvíli, kdy opustila pódium, a Alea nyní tlouklo srdce tak rychle a bouřlivě, jako by uběhla maraton. Stála na místě s očima dokořán a nechala techniky, aby ji i ostatní osvobodili od mikrofonů a dalších kabelů.

„Připadal jsem si jako ve filmu,“ vysoukal ze sebe Sammy.

„Jako v naprosto neuvěřitelném a vymyšleném fantasy světě,“ poznamenal Lennox, který také vypadal trochu otřeseně.

„Je možné, že se vznáším?“ zeptal se Ben s nepřítomným úsměvem na rtech a podíval se dolů, jako by mu-

sel zkontrolovat, že doopravdy stojí nohama na pevné zemi.

„Necítím obličej,“ zamumlala Tess. „Mám ho ještě vůbec?“

Sammy to vzal smrtelně vážně, poplácal Tess oběma rukama po tvářích, jednu tvář jí stáhl dolů a druhou vytáhl naopak nahoru.

„Dobrý, dobrý,“ bránila se Tess a poodstoupila.

„Máš ho, bez obav,“ informoval ji Sammy.

„Všimla jsem si!“

Sammy spokojeně přikývl. „Vždy připraven pomoci.“

Tess obrátila oči v sloup a Alea se zasmála. Ostatní se přidali a zdálo se, jako by je společná salva smíchu dostala zase zpátky na zem.

Chvilí počkali, než technici přinesli z pódia cajón a předali ho Sammymu. Poděkovali jim a opustili postranní část pódia. Zatímco procházeli zpět dlouhou chodbou k šatnám, stále ještě slyšeli jásající davy.

„Tleskají nám tak nahlas,“ řekla Tess, jako by nemohla bouřlivému potlesku vůbec uvěřit.

Sammy postavil cajón na zem. „Byli jsme absolutně dokonalí!“

„To jsme byli.“ Ben zůstal také stát. „Galaktická ohnivá bouře.“

S úsměvem natáhl paži před sebe a ostatní položili postupně své ruce na tu jeho.

Jednohlasně zvolali: „Alfa cru!“

Jakmile zvolání party doznělo, začal Sammy poskakovat na místě a trásl všemi končetinami, jako kdyby ze sebe potřeboval dostat zbytky nervózního mravenčení.

Alea se přidala a cítila, jak z ní extrémní nervozita okamžiku stále více opadáva.

Lennox řekl v mezičase Benovi: „Tvoje řeč byla fakt dobrá.“

„Nemohl jsem ji ale dokončit.“ S předstíranou výčitkou se Ben podíval na Aleu. „Někdo mi do toho vpadl.“

Alea přestala poskakovat. „Nechtěla jsem tě –,“ začala, ale Ben ji okamžitě přerušil.

„Nic se nestalo.“ Rukávem si setřel pot z čela a sundal svoji basu dolů. „Byla jsi v elvarionském modu, vid’?“

„Přesně tak.“

„To, co jsi řekla na konec, znělo jako z jiného světa.“ Ben se na Aleu zadíval, jako kdyby ji viděl poprvé v životě. „Bylo to obrovské.“

„Nedostižně obrovské,“ prohlásila Tess a sundala si z hlavy vikingskou helmu.

„Aleo, jsem ráda, že jsi mě přerušila,“ vyloučil Ben jakékoliv pochybnosti.

Sammy přestal skákat. „Tvoje promluva byla galakticky ohnivá deklarace tvé víry v lidstvo, Sněhurko!“ Aby svá slova podpořil, zabubnoval prsty na cajón. „Cítil jsem v sobě každé vyřčené slovo, jako kdybys promlouvala přímo do mé duše.“

„Tvoje a Benova řeč se dokonale doplňovaly,“ vložil se do rozhovoru Lennox, který šel několik kroků před nimi, aby zkontroloval další část chodby, a nyní se vracel. „Jenom – domluvili jsme se, že na pódiu nebudeme používat řečové kameny...“ Podíval se přitom na Aleu způsobem, který jí prozradil, že asi tuší, proč to přesto udělala.

„Anglicky bych to nikdy nedokázala říct,“ odpověděla a Lennox okamžitě přikývl.

„Bylo to až příliš důležité,“ souhlasil s ní. „Musíme jenom doufat, že to nikomu nepřišlo moc nápadné.“

„A teď nám musíš převyprávět, co říkala Thea,“ poprosila Aleu Tess.

„No jo, myslel jsem si, že snad umřu, když jsi najednou vykřikla *Theo!*“ vyhrkl Sammy a výraz jeho obličeje říkal, že by mohl možná zemřít i jenom při té myšlence.

„Thea seděla v Orionově vrtulníku a ten letěl nad Římem, je to tak?“ chtěl vědět Lennox.

„Přesně tak. Byli ale ve vrtulníku jenom proto, že museli ráno překotně utíkat před magickými bytostmi,“ odpověděla Alea a převyprávěla ostatním všechno, co se od They dozvěděla.

„Byl jsem opravdu kousek od toho, abych přestal zpívat.“ Ben si přešel oběma rukama přes obličej. „Naštěstí to ale dobře dopadlo,“ zasténal, hodil si na záda kytaru a dal se opět do pohybu.

Alea a ostatní ho následovali a za chvíli už dorazili do šatny, kde na ně čekali Siska a Nexon, Niki, Magnus a obě aktivistky ze *Shalisaru*, Rahel a Meeri.

Všichni se hlasitě přivítali a Tess, Ben a Sammy byli velmi překvapeni, že mají před sebou Nexona. Doposud totiž viděli jenom ostatní tři mořské děti, a jak se dalo předpokládat, nevšimli si, že Nexon vylezl na pódium.

Zatímco se divili, vrhla se Niki Benovi kolem krku. „Byl jsi fantastický, Benamine,“ přivítala ho bouřlivě a dlouze a vášnivě ho políbila.

Siska přišla k Alee a neohrabaně jí poklepala na rameno. „Elvarion promluvil k masám.“ Darkonka měla sice v očích hnědé kontaktní čočky, Alea v nich ale stejně viděla nadšenou záři. „Bylo to... mimořádné.“

„Díky, Sis,“ řekla Alea a Sisku objala.

Velká dívka tam sice stála chvíli strnule jako prkno, potom ale i ona spojila ruce Alee za zády. Když se od sebe odpoutaly, poklepala Darkonka Elvarionovi ještě jednou na rameno.

Alea se na ni srdečně usmála.

Mezitím Niki Tess zvesela řekla, že nápad s vikingskou helmou byl fenomenální. Magnus zamířil k Alee. „Všechno jsme sledovali přes livestream,“ řekl svým klidným způsobem. „Bylo to opravdu dobré vystoupení.“

„Jednu chvíli jsem si ale říkal, že jste se asi dostali do vážných potíží,“ vyhrkl Nexon a rukou si uhladil své černé vlasy dozadu. „Co se dělo? Proč jste vypadali tak šokovaně?“

Alea se s ním nejprve pozdravila a srdečně ho objala, než se vrátila k jeho otázce. „Moje sestra dvojče se mnou navázala telepaticky kontakt,“ řekla. „Nejdříve jsme si mysleli, že je doktor Orion na cestě k nám, což se ale naštěstí nepotvrdilo.“

Nexonovi vyletělo obočí do výšky. „Telepatický kontakt?“

Alea si uvědomila, že se na ni Magnus, Meeri a Rahel nevěřicně dívají. „To vám musím časem v klidu vysvětlit,“ snažila se je uklidnit.

„Je ale naprosto jisté, že už nehrozí nebezpečí?“ ubezpečoval se Nexon.

„Pro teď je všechno v pořádku, přesto bychom tady neměli zůstat příliš dlouho,“ odpověděl Lennox. „Ahoj,“ řekl pak bez jakéhokoliv přechodu kamarádsky. „Je fajn tě konečně jednou vidět offline.“

Nexon se usmál a oba Oblivioni se objali.

Ben směrem k velkému klukovi řekl: „S vámi jsme tedy opravdu nepočítali.“

Nexon se odpoutal od Lennox. „Isla, Zuzana, Evelin a já jsme vás chtěli překvapit.“

„No, tak to se vám opravdu povedlo,“ zkonstatoval Lennox a sundal z ramene svoji černou kytaru.

„Chtělo se přidat ještě více mořských dětí,“ prozradil Nexon. „Například Mio, Ravenna a Yasin, pro většinu z nich to ale bylo moc drahé nebo moc komplikované.“

„Ale vy čtyři jste tady!“ radovala se Alea s těmi, kteří to zvládli. „Máte ještě čas? Můžeme spolu strávit večer?“

„V to jsme doufali,“ podíval se na ni Nexon svýma azurově modrýma očima. „Jestli chcete, napíšu ostatním rychle zprávu, aby se nějak prodrali ven, a potkáme se u východu.“

„Chceme!“ zaskřehotal Sammy.

„Když ale teď koncert opustíte, propadnou vám vstupenky, ne?“ zeptala se Alea. „Byly přece drahé.“

Nexon jenom mávl rukou. „Neboj se, Zuzanina pěstounka k nám byla velmi štedrá a my jsme tady stejně jenom proto, abychom viděli vás.“

Zatímco Nexon mluvil, postavil se Sammy přímo před něj a bez jakéhokoliv studu si detailně prohlížel jeho obličej. „Hm, jsi dost hezký! Jsou všichni Oblivioni hezcí?“

„To... netuším.“ Nexonovy bledé tváře lehce zčervenaly. „Já znám jenom tady toho,“ ukázal bradou na Lennox.

„A ten je rozhodně nádherně lachtansky krásný,“ odpověděl Sammy, jako by to jenom potvrdilo jeho teorii.

Nexon úplně nevěděl, jak by na to měl reagovat.

„Nechej Sammyho prostě plácát,“ poradila mu Tess jen tak mimochodem. Ben a ona se právě snažili nacpat hudební nástroje do příslušných kufrů.

Sammy jenom pokrčil rameny. „Plácáním se dostávám do vrcholné formy, takže mě nechejte!“

O něco později již bylo všechno zabalené a oni opustili šatnu. Lennox chtěl ještě posbírat mini kamery, které

v poledne rozmístil na stadionu, a plánoval se k nim připojit, jakmile to zvládne. Zjevně mu nedělalo potíže přenchat krátkodobě bezpečnost Sisce a Nexonovi. Letným polibkem se rozloučil s Aleou a bezhlasně, jako stín, zmizel.

Siska a Nexon nyní mlčky a s vysoce soustředěným výrazem ve tváři pokračovali vpřed, zatímco zbytek skupiny šel v družném rozhovoru za nimi. Sammy hýřil velkými slovy a popisoval jejich vystoupení jako „spektakulárně pompézní“, Niki s ním hlasitě souhlasila a nechala se unést jeho nakažlivým entuziasmem. Ben nesl na prsou cajón svého mladšího bratra a na zádech svoji basu a Tess vzrušeně hovořila s Magnusem. Alea se jenom sama pro sebe usmívala. Stále ještě cítila v kostech energii z vystoupení.

Ještě než došli k východu pro umělce, museli projít halou, ve které se zdržovalo mnoho reportérů, kteří zjevně na něco čekali.

„To je *green room*,“ podělil se Sammy s Aleou o svoji moudrost. „Taková místnost je na každém větším koncertě. Většinou se tady objeví muzikanti před svým vystoupením nebo po něm.“

Alea sice nikde žádnou hvězdu neviděla, přesto ale cítila, že se ve vzduchu vznáší něco velkého.

Sammy si zhluboka povzdychl. „Zdá se, že Harry a Ed jsou ještě ve svých šatnách.“ Předtím potkal několik superstars, jako jsou Harry Styles a Ed Sheeran, a trochu se do nich zakoukal.

„Hlavně se teď neptej, jestli na ně nemůžeme počkat,“ brblala Tess.

„Ne, to je v pohodě.“ Sammy si ještě jednou povzdychl. „Já přece vím, že musíme jet co nejrychleji domů.“

„Přesně tak,“ potvrdila Tess a spěchala za Siskou a Nexonem k východu na druhém konci haly.

Všichni zrychlili a velkou halou téměř běželi. Když se nacházeli zhruba v polovině, nahrnula se dovnitř skupina lidí. Alea okamžitě rozpoznala, že se jedná o bučící hlouček, který narušoval jejich vystoupení. Jak se sem dostali – a hlavně, co chtějí?

Siska a Nexon okamžitě zareagovali a vytvořili svými těly před Aleou a ostatními ochrannou zeď. Nicméně i ochranka *green roomu* si všimla, že se dovnitř dostala skupina, která předtím dělala kravál, okamžitě se k nim přiblížila a vyzvala je k odchodu.

Jedna z mladých žen držela v ruce kus tapety, na které bylo napsáno: „Ne klimatickým pokrytcům!“ Nějak se jí podařilo prosmýknout se přes ochranku a proniknout hlouběji do haly. Tam objevila Alfa cru a se zlostí v očích si to rázovala přímo k nim.

Nexon zvedl pěsti.

Ben, který stál těsně za Oblivionem, zašeptal: „Zůstaň v klidu.“

Mladá žena se dívala skrz Nexona, protože ho jako suchozemec nemohla vidět. Pohledem mířila přímo na Aleu. „To byla ale skvělá řeč!“ řekla italsky s ironickým podtónem a nádechem opovržení v hlase.

Alea měla u sebe stále ještě řečový kámen, takže ženě bez problémů rozuměla.

Italka se zastavila a výraz v obličeji se jí změnil z posměšného na obviňující. „Mluvila jsi o tom, že všichni musíme pomoci zabránit zániku světa,“ zdůraznila. „Zároveň si sama zjevně neděláš starosti, jestli ty sama životnímu prostředí škodíš, nebo ne.“

Alea se vyděsila a okamžitě pomyslela na modré auto z půjčovny, kterým jeli ze Sankt Goarshausenu až do Říma. Stále ještě z toho měla špatné svědomí, protože to bylo auto se spalovacím motorem. Ale moment... o tom přece ta žena nemůže v žádném případě vědět!

Už za chvíli bylo Alee jasné, že Italka skutečně mluví o něčem jiném. „Tvoje sukně!“ ukázala se směsicí výsměchu a hlubokého zadostiučinění na Aleinu bílou tylovou sukni. „Je celá z polyesteru, pokud se nepletu. A polyester není nic jiného než plast.“

Alea se na sukni celá perplex podívala.

„Copak jste nemluvili o tom, že plast představuje obrovský problém? A ty sama přitom svojí sukní tyhle hory plastu jenom zvětšuješ!“

Než mohla Alea odpovědět, obrátila se žalobkyně k Sammymu. „A ty taky!“ zvolala s pohledem na krémovou sukni, kterou si nejmladší člen party půjčil od Aley na vystoupení.

Sammy vypadal naprosto zoufale. „Jsou tylové sukně opravdu z plastu?“

Alea to nevěděla, když to ale ta žena říkala, asi to bude pravda. Nejistě si přejela rukou přes látku tylové sukně.

Měla obě ty sukně již dlouho a nikdy se vlastně nezamyslela nad tím, z čeho jsou vyrobené. *A to jsem rozhodně měla!* pomyslela si vyděšeně a už tady byla zpátky myšlenka, že ona, jako Elvarion, nesmí nikdy udělat žádnou chybu, protože jinak nebude vnímána vážně jako někdo, kdo je tady, aby zachránil oceány. Myšlenka, že nesmí ostatním kázat, když sama není dobrým příkladem...

Sammy slyšitelně polkl a Ben mu zezadu položil ruku na rameno.

Nexon se obrátil k Alee a očima se jí zeptal, zda má zasáhnout. Siska se také zdála být rozpolcená. Vtom převzal iniciativu Magnus a upozornil na jejich situaci dva muže z ochranky.

Zatímco se k nim ochranka snažila dostat, oslovila Tess sebevědomě rozčílenou Italku. „My nejsme dokonali, nikdo není,“ prohlásila jasně. „A přesto je nutné poukazovat na to, co není dobré. Jinak by všichni stále opakovali stejné chyby, a protože nikdo není bez chyby, nikdy by se nikdo neodvážil nic říct.“

Žena a Tess se na sebe chvíli upřeně dívaly, potom Tess postrčila Aleu dál.

Ostatní se k nim přidali a rychlým krokem ženu opustili. Nenásledovala je, jenom se za nimi dívala pohledem jasně říkajícím, že si o nich myslí přesně to, co má napsáno na ceduli.

Ochranka v mezičase již zvládla shromáždit všechny, kteří pronikli do *green roomu*, a začala je vykazovat ven.

Zatímco pochodovali k východu, srovnala Niki svůj krok s Aleou a řekla: „Tvoje tylová sukně je mega.“

„Vyhodím ji hned, jakmile se dostaneme domů,“ zareagovala Alea hořce.

„Proč? To se z ní stane jenom odpad. Když už ji jednou máš, měla bys ji nosit, co nejdéle to půjde.“

„To si také myslím,“ souhlasil s Niki Ben.

Alea se jenom zatvářila smutně a nic na to neodpověděla. Měla dojem, že jí na ramenou leží tunové závaží.

Vtom se Tess zastavila. „Něčeho jsme naším vystoupením dosáhli,“ pronesla důrazně. „Pokud bychom se na ta prkna nepostavili, protože nemáme z hlediska životního prostředí dokonale nezávadné oblečení, tak to by potom rozhodně BYLO pro životní prostředí to nejhorší.“

Alea se nuceně usmála. Tíha zodpovědnosti na ní ležela jako obrovský černý kámen.

Siska působila dost otřeseně. „Pokud bys přestala hájit životní prostředí, protože na tebe někdo útočí kvůli oblečení, tak by to uškodilo všem.“ Darkonka nesměle zvedla pravý koutek úst. „My tě přece potřebujeme.“

„Rozhodně potřebujeme,“ podpořil ji Nexon.

Alea neměla v plánu přestat hájit životní prostředí, ale obvinění té ženy v ní probudilo spící příšeru – příšeru s nápisem *Nejsi dost dobrá*. „Musím se trochu vydýchat,“ zahuhňala s povzdychem.

Tess si také povzdychla.

Alea si uvědomila, že i Sammy působí dost zbědovaně. Také na něho žena zaútočila. „Je všechno v pořádku?“

„No jo... musím si to promyslet,“ odpověděl Sammy, sundal si z hlavy cylindr a zanořil obě ruce do své zrzavé hřívy. „Naše outfity jsou sice glamourózně dokonalé, opravdu jsme se ale nezamysleli nad tím, jakou zprávu jejich prostřednictvím vysíláme.“ Zamyšleně si namotával pramen vlasů na ukazováček. „Tvůj kabát seržanta Peppera určitě není z bio bavlny, Benni. Lennoxova černá kožená bunda je... z kůže. A moje tenisky také.“

„Tvoje boty jsou z *umělé* kůže,“ opravil ho Ben.

Niki oponovala: „Vaše oblečení by nemělo nikoho zájmat.“

„Proč ne?“ zeptala se Alea. „Ta žena si na nás chtěla vytvořit nějaký názor a jedním z vodítek pro ni bylo právě naše oblečení.“

„Nechtěla na vás ale spíše cíleně najít chybu?“ reagovala Niki protiotázkou. „Něco, co by se dobře hodilo k jejímu sloganu na transparentu, a ona se tak mohla cítit lépe?“

Ben si povzdychl. „Bohužel se stalo trendem bedlivě sledovat ochránce životního prostředí a snažit se na nich najít něco nepatřičného, co by se jim dalo vyčítat.“

„Lidé to dělají proto, aby odvedli pozornost od toho, co ochránci životního prostředí vlastně říkají,“ doplnil Magnus kysele. „Místo toho, aby se potom zabývali té-

maty ochrany životního prostředí, vyplývají všechnu energii vyvracením svých domnělých selhání.“

„A zatímco je pozornost zaměřena jinam, ztratí se problematika životního prostředí z očí,“ postěžovala si Niki.

Vtom na Alfa cru promluvila jedna z novinářek. Alea se lekla, protože pozorně poslouchala Niki s Magnusem a nedívala se dopředu. Novinářka je zjevně viděla přicházet a již na ně se svým kameramanem čekala. Šarantně se jim představila, vysvětlila, že je z italské televize, z oddělení zpráv, a že ji Alfa cru absolutně nadchli, především Aleina emociální výzva. Mluvila hodně vysokým hlasem a pěla nadšené ódy na Aleinu řeč. Muž z jejího týmu přitom namířil svoji velkou kameru přímo na Alein obličej.

Alea si křečovitě sevřela lem sukně.

„Můžeš prosím pozdravit naše diváčky a diváky?“ poprosila ji novinářka s až přílišnou snaživostí. „A říct jim, zda svoji vizi lepšího světa skutečně považuješ za realizovatelnou?“

V tom okamžiku měla již Alea mikrofon přímo před nosem. „Já...“ začala a cítila, jak jí v žilách pulzuje krev. Zatímco neklidně pohybovala rukama a hledala ta správná slova, všimla si, jak se k nim blíží nějaký muž. Zcela zjevně patřil ke skupině těch, kteří předtím budili rozruch, a nějak se mu podařilo proklouznout přes ochranku.

„Snažíte se tady šířit další krátkozraká a prázdná hesla?“ přerušil interview.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Alea - dívka moře: Velrybí zpěv (Část 2).
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.